

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 022516 18 Кж
Бања Лука, 25.6.2018. године

Врховни суд Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављено од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог А.В., због кривичног дјела организовани криминал из члана 383а. став 2. у вези са продуженим кривичним дјелом тешке крађе из чланом 232. став 2. у вези са ставом 1. тачка 1. и два кривична дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката А.М. из Б.Л., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 022516 18 К-п од 18.6.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 25.6.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог А.В., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 022516 18 К-п од 18.6.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 022516 18 К-п од 18.6.2018. године, продужен је притвор против оптуженог А.В., након изрицања првостепене пресуде, којом је оглашен кривим због кривичног дјела организовани криминал из члана 383а. став 2. у вези са продуженим кривичним дјелом тешке крађе из члана 232. став 2. у вези са ставом 1. тачка 1. и два кривична дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 10 (десет) година.

Притвор је продужен из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка а) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту ЗКП РС) и може трајати до упућивања оптуженог на издржавање казне затвора, а најдуже 9 (девет) мјесеци од дана изрицања пресуде.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавила бранилац оптуженог, адвокат А.М. из Б.Л., због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде Кривичног закона, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и укине притвор, те оптужени пусти на слободу. У основи, аргументима из жалбе, оспорава се правилност и ваљаност разлога датих за закључак о постојању посебног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС и нужност даље примјене мјере притвора. Наглашава се да је оптужени признао извршење већине кривичних дјела из оптужнице, и да такав став према дјелу, указује да се мјером забрана (забрана путовања, одузимање путних исправа) може остварити иста сврха као и мјером притвора у циљу обезбјеђења оптуженог и успјешног вођења кривичног поступка, у ком правцу, у побијаном рјешењу, није дато образложење.

Испитујући побијано рјешење у смислу члана 320. ЗКП РС, те спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из слиједећих разлога:

Приговорима из жалбе браниоца оптуженог, не може се оспорити правилност чињеничне основе побијаног рјешења и закључак о неопходности продужења притвора након изрицања пресуде и осуде на казну затвора у трајању од 10 (десет) година, по притворском разлогу из одредбе члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС. Правилно се у побијаном рјешењу доводе у међусобну повезаност чињенице да је оптужени лишен слободе по потјерници у РС, гдје је користио лична документа на име друге особе (личну карту држављанина РХ, П.Ј.), да је био недоступан органима гоњења скоро двије године од извршења дјела, које околности, у повезаности са висином казне затвора на коју је осуђен првостепеном пресудом, и по оцјени овог суда, представљају околности које указују на опасност од бјекства.

Слиједом наведеног, дато образложење побијаног рјешења за нужност даље примјене мјере притвора, по успостављеном притворском разлогу из одредбе члана 197. став 1. тачка а) ЗКП РС, истовремено указује да није било мјеста примјени неке од мјера забране, прописаних у одредеби члана 184. ЗКП РС, ради чега су без основа аргументи из жалбе, којима се, у овом сегменту, оспорава правилност и законитост побијаног рјешења.

Из наведених разлога, и примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић